

"Mitäs sä siellä niin makeasti naurat?" huikkasi Viktoria miehelleen Urho Tursasjoelle tämän hekotellessa televisiota katsoessaan kuin heikkomielinen. Eihän se Urho yleensä ymmärtänyt mitään vitsejä nykyajan viihdeohjelmista. Maalta kaupunkiin muuttanut urpo kun oli. "Tämä Härveli-Heikkisen lainaama video on vain niin saamarin typerä", Urho kajautti vaimolleen. "Joku pikkutyttö nousee kaivosta mustavalkoisessa filmissä ja sillä on otsatukka naaman edessä. Kohta se varmaan kompastuu ja lyö päänsä!" Mutta pikkutyttö lähestyi ruutua. Se luovi lähemmäs ja lähemmäs, kunnes sen naamavärkin saattoi erottaa. Nassu oli ihan norsunvitulla. Sitten se piru tuli ulos televisiosta! Työnsi päänsä sähköä ritisevän kuvaruudun läpi ja asetti märän jalkansa olohuoneen lattialle. "Jumalauta!" Urholta pääsi. "Kyllä mulle kolmedeet kelpaa mutta sitten kun muija näkee olohuoneen maton niin on piru irti!" Tyttö lähestyi pitäen jotain vitun ihme siihenää. Sehän tuli päälle, perskuta! Urho loikasi sohvan taakse turvaan juuri, kun tyttö oli nappaamassa tämän. Silloin puhelin soi. Urho kiirehti vastaamaan. "Täällä on nyt vähän tilanne päällä", tämä puuskutti luuriin. "Seitsemän päivää", kuului sihisevä ääni luurista. "Joo ei tilata Seiskaa tähän taloon!" Urho sanoi ja löi luurin korvaan, kuten isoisänsä oli opettanut tekemään kun Seiskaa tarjottaisiin siellä kaupungissa. Sihisevä tyttö lähestyi sitä paitsi taas kädet ojossa. Halusiko se syliin? "Viktoria!" Tursasjoki huusi. "Heitä isoisän yksipiippuinen tänne!" "Miksi?" "Se viteo taisi olla joku taide-elokuva..." Viktoria kiirehti komerolle lautasta putsaten ja palasi haulikko käsissään. Hän heitti sen miehelleen, joka tähtäsi sillä sihisevää tsirppaa. "Leikitääs vähän sotaa", Urho sanoi, sillä tässä tilanteessa kuului kai sanoa jotakin iskevää. Haulikon laukaus lennätti tuota pikaa aavemimmin aivot seinän koristeeksi. Urhon koko kroppa tärisi hänen rojahtaessaan takaisin sohvalle haulikon piipun savuttaessa. Hän puhalsi piippuun. Silloin ovikello soi. Urho katsoi parhaaksi mennä ihan itse avaamaan. Vaimolta saisi joka tapauksessa huudot tuosta olohuoneen seinän uudesta taideteoksesta. Ovella seisoi Härveli-Heikkinen korjaamonsa rasvaiset haalarit yllään poistamassa likaisia hanskoja käsiään suojaamasta. "Tulin sitä viteota hakeen", Heikkinen sanoi. "Mä annoin sulla väärän videon. Toi piti antaa jollekin toimittaja-muijalle. Tekee kummitusjuttua johonkin hömppälehteen. Tässä on tää sun viteos. Mut sen sä taisitkin jo tajuta, että sait väärän kasetin". Heikkinen kurkkasi Urhon olan yli lattialla makaavaa tyttöä. Tai sitä mitä tytöstä oli jäljellä. "Joo, ootas hetki niin mä haen sen sun videos." Samalla Urho tutki Heikkisen antamaa videokasettia, jonka kannessa luki punaisella tussilla; "Kynttiläpoukama. Ensimmäinen tuotantokausi."